

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

V. évf. 11. szám

2000. NOVEMBER

november 26.

Krisztus Király vasárnapja

„Az Isten országa a lehető legközelebb van, szeretett testvéreim, az élet jutalma, az örök üdvösség öröme, a szüntelen vidámság, a hajdan elvesztett paradicsom birtoklása jön már a világ múlásával: a földiekre immár mennyeiek, a jelentéktelen dolgokra nagyszerűek, a múlandókra örökkévalók következnek. Hol lehet itt helye az aggodalomnak és szorongásnak? Hát nemcsak az reszket és szomorkodik, akinek fogyatékos a hite és a reménye? A haláltól az fél, aki nem akar Krisztushoz menni. Krisztushoz menni pedig az nem akar, aki nem hiszi magáról, hogy már elkezdett Krisztussal együtt uralkodni.”

Karthágói Szent Cyprianus

Szent Flórián oltár

1774-ben készült; a Szent József oltárhoz hasonlóan barokk oltárfalát korintuszi pillér-oszloppár keretezi. Oltárképe Szent Flóriánt, oromképe Szent Donátot ábrázolja. Oldalkonzoljain Keresztelő Szent János és Szent Klára szobrát láthatjuk, a párkányzaton Szent Apollinaris és Solanói Szent Ferenc szobra áll. Az oltárkép alatti predellakép Szent Mihály főangyalt ábrázolja. A szarkofág alakú mensát Szent Rozália-dombormű díszíti.

*Szent Mihály arkangyal,
védelmezz minket a küzdelemben,
a sátán gonosz kísértése ellen légy oltalmunk.
Esedezve kérünk, parancsoljon neki az Isten.
Te pedig, mennyei seregek vezére,
a sátánt és a többi gonosz szellemet,
akik a lelkek vesztére körüljárnak a világban,
Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére.
Ámen.*

Tarján Mária

Szeptember 30-án, Szent Jeromos napján még sötét reggel volt, amikor autóbuszunk elindult az újlaki hívek 50 fős lelkes csapatával Márianosztra, majd Garamszentbenedek felé. Plébános atya fiatalos derűvel, Balthazár Zsolt, Tarján Mária és karnagy Zsoltunk gondos figyelemmel azon fáradoztak, hogy zarándoklatunk valóban kegyelemmel teljes legyen. „Már virradat előtt az Urat kutatva” elmondtuk a reggeli dicséretet. Az őszi Dunaparton haladva csodálatos volt a reggel. Márianosztrára érve Béla atya, pálos szerzetes, kedvesen fogadott bennünket. Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepének jegyében János atya mondta a szentmisét. Ki-ki megújíthatta magában jófeltételeit. Elnyerhettük a szentévi teljes búcsút a közösen elmondott imákkal. A szintén pálos szerzetes József atya ismertette a templom történetét, melyet Nagy Lajos király alapított 1352-ben Szent Özséb szerzetes remetéi, a pálosok részére. 1712-ben nyerte el az épületegyüttes jelenlegi alakját. A hajdani kolostor 1854-ben női börtön lett. Jelenleg 800, többnyire visszaeső rab – József atya szavaival „zshivány” – lakja immár mindkét nemből. 1989 óta vannak itt újra pálosok, hárman. A főoltár képe – Madonna a Kiseddel – a czestochowai eredeti kegykép másolata. A templom nevezetesebb szobrai, képei Remete Szent Pált, Szent Jeromost, Szent Ágostont, Szent Hedviget ábrázolják. Beszédében az atya Szent Ágostont idézte:

A zarándoklat történik

„Nyugtalan a mi szívünk, míg meg nem nyugszik Benned”. Töltsön el örömmel, hogy gondjainkban, bajainkban is van, Aki szeret minket, és ezt a derűt vigyük a szívünkben haza.

Nagybörzsönyön át folytattuk utunkat. Nemcsak a táj szépsége fogta meg lelkünket, hanem a 11 éves Anna bátorsága is, aki odament a busz mikrofonjához és csengő hangon visszaemlékezett a bernecebaráti nyári táborozásra (ld. Lovagtábor c. cikkünket a szeptemberi számban. A szerk.) Talpraesetten elmondta, hogy az erényekről tanultak Havasi Gergővel, a bátorságról, az igazságosságról és ezt ő soha életében nem fogja elfelejteni.

A déli zsolozsmát már a szlovákiai Garamszentbenedeken mondtuk el a bencés apátságban. Az apátságot 1075-ben alapította I. Géza király. Tatár, huszita, török okozta szenvedések után mindig újjáépítették. Mai formáját 188 ;s 85 Stornó Ferenc tervei alapján nyerte el. Legszebb gótikus monostortemplomunk. Megtekintettük a gyönyörű szárnyasoltárt, a Szent Vér kápolnát, ablakában a magyar címerrel, a Szent György legendáját ábrázoló freskót és az Úrkoporsó másolatát.

Hazafelé véve az irányt, útbajettünk Léva várát, Ipolyságon pedig szomjunkat oltottuk üdítő szlovák sörrel. Utközben a buszon elmondtuk a rózsafüzért, és a nap emlékeivel eltelve ráérezünk az útonlevés – a zarándoklat – hétköznapjainkból kimozdító erejére. Kicsit mindenki kilépett abból, amiben szeretne megváltozni. S bár a zarándoklatokat manapság már szervezik, mégis igazából a zarándoklat történik. Az esti zsolozsmával adtunk hálát ezért a szép napért.

Sütőri Istvánné és Keglevich Lászlóné

Bánki Balázs - Simeon testvér

Újlaki arcok

Balázst és családját sokan ismerik a plébánián. Én a Szentendrei Ferences Gimnáziumban ismerkedtem meg vele, ahol osztálytársak voltunk, ő hívott Újlakra, abba a kis közösségbe, amely akkor leginkább a nagy biciklitúráról volt nevezetes. Később elkezdünk lelkigyakorlatokra is járni, ezek egyikén György atya felolvasott egy cikket, melyben Halász Piusz ciszterci atya arról írt, hogy a szemlélődő élet mennyivel elszántabb és keményebb annál a kialakult elképzelésnél, hogy néhány szerzetes madárcsicsergés és hegedűszó mellett sétálhat egy kolostor kerengőjén. Később sok hasonló gondolatot, leírást olvastunk és hallottunk az imádságnak élő emberekről. Néhány év alatt Balázsban megérett az elhatározás, hogy olyan életformát választ, amelyben a rászánt idő szempontjából is döntő szerepe van az imádságnak. Jelentkezett a ciszterci rendbe. Előjárói egy-két év után kiküldték Rómába teológiát tanulni. Kitérő lelkesedéssel beszélt arról a tanáráról, aki az Alpokban remetéskedett, és évente két hónapra jött le a városba leadni a tananyagot. Az idő múlásával egyre világosabbá vált, hogy a Magyarországon újrainduló ciszterci rend keretein belül nem fogja tudni megélni azt a visszavonultságot, amit keres. Olaszországban említett tanárán kívül sok olyan szerzetest ismert meg, akik az égető lelkipásztorhiány ellenére is vallják, hogy szükség van olyan emberekre, akik csak

az imádságnak élnek. Végül megismerkedett a Betlehemről, Szűz Mária menybevételéről és Szent Brúnóról nevezett monasztikus családdal is.

Ez a rend ötven évvel ezelőtt jött létre, napjuk nagy részét magányban, imádkozva és dolgozva töltik, mindössze a szentmisére és a zsolozsma két imaórájára jönnek össze a testvérek a kápolnába. Kolostoraik a karthauzi rend mintájára kis házikókból állnak, amelyekben egy-egy szerzetes él. Az említett imádságokon kívül csak vasárnap jönnek ki magányukból, ekkor közös beszélgetésen, kiránduláson vesznek részt, együtt étkeznek. Sok országban van már alapításuk, Magyarországra is jön a közösség női ága, ebben a hónapban írta alá a veszprémi érsek a zalaszántói alapítás engedélyét.

Balázs négy éve él ebben a közösségben, október 22-én tette le első fogadalmát öt évre. Ebből az alkalomból látogathattuk meg családjából és az újlaki közösségből majdnem harmincan. Perugia közelében egy erdővel borított hegy tetején áll a remeteség, melyet még a kamalduliak építettek a 16. században, és 150 éve üresen állt. A közösség romosan kapta meg az épületeket, helyreállításuk folyamatosan zajlik. 20-30 fiatal testvér él együtt lenyűgöző bensőségeségben és fegyelemben. Nagyon jó volt látni Balázs boldogságát, látni, hogy a helyén van, és látni, hogy micsoda háttérrel jelent számunkra egy ilyen imádkozó közösség.

Sadecky János

Katolikusan – de hogyan?

Egyházunk katolikus, azaz egyetemes, mégis sokszínű, hiszen eltérő vonások még két szomszédos plébánián is kialakulhatnak, hát még a világ különböző tájain. Másféle gyakorlat megismerése önmagában is érdekes, de ezen keresztül önmagunkat is friss szemmel tudjuk nézni, felfedezhetjük, mit csinálunk jól és mit csinálhatnánk jobban. Kornél atya párizsi, a Paroisse Saint Nicolas des Champs plébánián szerzett tapasztalatait annak reményében tesszük közzé, hogy lesz visszhangja olvasóink körében, egyrészt (írások) vélemények, másrészt hasonló jellegű beszélgetések formájában. A szerk.

A hétköznapi két misével szemben vasárnap csak egy mise van, délelőtt tizenegykor. Ennek elvi megindoklása az, hogy egy család vagyunk, együtt ünneplünk. (Egyébként Párizsban, mint Pesten is, ki-ki kedvére válogathat a miseidőpontok között a különböző templomokban, ha éppen nem tud jelen lenni a plébániai misén.)

Tíz órától nyitva a templom, és kezdődik egy kb. 25 perces dicsőítés, ami a papokért való imával zárul. 10²⁵-től van gyóntatás 10⁵⁵-ig. A dicsőítés és a mise között próbál a kórus, amihez minden énekelni vágyó csatlakozhat.

A misén a plébánia teljes papsága részt vesz. Egy főcelebráns mellett a többi koncelebrál. Fiúk jöhetnek ministrálni 9 éves kortól kezdve. „Szagos mise”, tehát megadják a módját tömjénnel, gyertyavivőkkel stb.

Természetesen civilek olvasnak fel. A zsolotár visszatérő sora egy közismert ének refrénje, majd egy szólista saját dallamra éneklj a verseket.

A mise bevezető része után a gyerekek (3-12 évesek) egy pappal elvonnulnak a sekrestyébe, ahol két égő gyertya között már ki van készítve a misekönyv. A gyerekeknek külön igeliturgiájuk van (csak az Evangéliumot olvassa fel a pap egy kis ének és alleluja után), külön nekik szóló prédikációval, majd a pappal együtt visszatérnek a templomba a Hiszekegyre.

A szentmise énekeit orgona kíséri. Az állandó részek a megszokott négyzólamú emmánueles misék valamelyikéből valók (remélem az új kazetta megjelenésével hamarosan terjedni fognak hazánkban is). A kezdő és a kivonulási ének ritmikusabb, kis kézi dob vagy egyéb hangszer is kíséri.

A mise végén az egyik oldalháj végében gyakran hívnak agapéra mindenkit, akinek van kedve maradni még egy kicsit. Ha nem is minden héten, de amint akad valami külön is megünnepelni való (Veni Sancte, búcsú, stb.) rögtön megragadják az alkalmat egy kis közös étkezésre. A kijáratnál a miséző papok elbúcsúznak híveiktől. A plébánia éves programjáról és az egyes programokról szóló tájékoztatók hátulról elvihetőek.

Fábry Kornél

Hitvallás

Október 15-én vasárnap az esti 6-os mise ismét eltért kissé megszokott rendjétől. Ez a kis eltérés azonban sokat jelentett az érintettek számára, akik, katekumenek lévén, újabb beavatási szertartásban részesültek. A befogadás, tradíció és exorcizmus után sorrendben a negyedik: a hitvallás vagy más néven reddíció következett.

A hitvallás lépése az első három közül leginkább a másodikkal áll kapcsolatban, mivel jelentése az, hogy az akkor Egyházunk által átadott Egyház imáját (Miatyánk) és hitvallását (Hiszekegy) a szentség(ek)re készülők elfogadják, magukévá teszik és képletesen visszaadják. Ennek kifejezésére szolgált az a hagyományos miséktől eltérő mozzanat, amikor a Hitvallást csak ők tizenegyen mondták, a hívek csupán az „Ámen”-t fűzték hozzá együtt.

A misét megelőző zsolozsma keretében előbb Gábor atya külön-külön, majd mindnyájan együtt is imádkoztunk a kezesekért. A szentmise szokásos rendje az evangélium meghallgatása után változott meg, amikor az atya a szertartás további részeinek bevezetéseképpen három katekument megkért: mondják el személyes tapasztalataikat az elmúlt lépések során őket ért kegyelmekkel kapcsolatban. Ezek után került sor a legérdekesebb részre, az „Effetá”-ra. A szó eredeti jelentése: „Nyílj meg”. Hitünkhöz ez a kifejezés azzal a történettel kapcsolódik, amelyet Márknál (Mk 7, 31-37) olvashatunk, amikor Krisztus egy süketnémát ezt mondván gyógyított meg. Gábor atya Jézus szavait idézte a katekumenekért egyenként mondott imájában. Ez segített, hogy ők saját szavaikkal megvallják a hitüket. A Hitvallás elmondása után pedig ismét Gábor atya imádkozott értük.

Ez volt az első olyan szertartás, amelyben katekumenjeink aktívan megvallották hitüket a közösség előtt. Többünknek ez megkönnyebbülést, jó érzést okozott – amint ez a következő keddi hittanórán kiderült. Számukra a következő lépés már a kiválasztás lesz, melyre Nagyböjt első vasárnapján kerül majd sor. Új katekumenjeink pedig most készülnek első beavatási szertartásukra, a befogadásra, amit Krisztus Király ünnepén, november utolsó vasárnapján tartunk.

Jucsis Máttyás (kezes) és Varga Péter (katekumen)

Családi események

A keresztség szentségében részesült:

Sadecky Júlia 1-jén, Lénárd Vince 28-án.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

Korbelt Krisztián és
Barnovszky Henriett 28-án.

Halottaink:

Németh Antal (66), Parák István (75), Cseh Barnabás (30), Kvassay Mária (84), Raits Ágoston (80), Galamb György (82), Kenessei Ferenc (82), Csizsár Nándor (64), Pethő Ferenc (92), Dr. Limbek Lászlóné (89), Gruber Józsefné (80).

Fáy Zsuzsanna

1919-2000

*„Édes Jézus, öntsd szívembe lángoló szerelmedet,
Kinek abban tüze lángol, kárhozott az nem lehet.
Kiben annak lángja lobban, csak feléd tart szüntelen.
Taníts érted élni, halni: Jézus Szíve légy velem.”*

Zsuzsa nővérünk az isteni Szív tiszteletének és engesztelésének szentelte életét. Biztosak lehetünk abban, hogy ő már ODA ért, nem lett kárhozott, hanem megtapasztalta az ismert ének valóságát: „Jézusomnak szívén megnyugodni jó.”

Egykori lelki vezetőjének, a jezsuita Polgár András atyának tanítása, karizmatikus egyénisége meghatározó szerepet töltött be hitéletében. Polgár atya szigorú önmegtagadásra nevelte társnőivel, a „Polgár lányokkal” együtt. Megtanulták, hogy a földi értékeket megfelelő helyre tegyék, és evilági életformájuk és életcéljuk átmeneti jellegét felismerjék: „a világban élünk, de nem a világnak”.

Zsuzsa egyszerű, puritán, szinte aszketikus életet élt, de nem érezte ezt áldozatnak. Sérelmeit is alázatos szívvel viselte. Tanítónő volt, az 1960-as évek elején azonban eltanácsolta az iskola „fura ura”. Bűne „égbekiáltó” volt: állítólag imádkozni tanította a gyerekeket. Valószínűleg ezt is felajánlotta a Szent Szívnek, ahogy betegségét is.

Az utóbbi években komoly lelki és fizikai erőre volt szüksége, hogy a lakásából két emeletet végigszenvedve, sokszor nedves, csúszós, jeges úton eljöhessen a szentmisére. Hányszor elesett: zúzódásokkal, bicegve, bottal, de jött. Többször kértem: rossz időben maradjon otthon, Isten nem kívánja, hogy ilyenkor eljőjön. Zsuzsa azonban leintett: „Lehet, hogy Isten nem kívánja, de én igen...”

Tudta, hogy Isten országába csak a megszentelő kegyelem ruhájában lehet belépni. Vigyázott is mennyegzős köntösének tisztaságára. Egyetlen „hibájáról” tudok: nagyon rendszerető, pedáns volt. Soha többé nem lesznek a kehelykendők, corporálék, stóla stb. olyan szép, katonás rendben a fiókban, mint amikor még ő mosta, vasalta és szortírozta őket mértani pontossággal egymás mellé, külön dobozokba.

Ahogy Zsuzsát ismerem, ezt a megemlékezést is kikerém magának, azt meg főleg, ha leírom, hogy gyarló emberi természetünkből kifolyólag könnyes szemmel veszünk tőle – egy időre – búcsút:

*„Miért sirattok, Isten arca volt,
mely simogatón, hívón rámhajolt.
És én mentem...
Most fényözönben élek,
nem vagyok más: csak tisztuló lélek.**Ha emlegettek: köztetek leszek,
de fáj, ha látom könnyeteket.**Ha rám gondoltok: mosolyogjatok!**Mert én már**ISTENNÉL vagyok!*

Pozsgai István

Gyerekmáros 2000

Mi, a gyerekcsoportok vezetői a találkozót megelőző este utaztunk Nagymarosra, hogy készüljünk másnapra. Még éjszaka is finomítottunk néhány részleten, aztán nyugovóra tértünk. Másnap reggel egy iskolában fogadtuk a gyerekeket. Minden csoportnak két vezetője volt. Én egy esztergomi kispapal együtt vezettem egy 26 fős, 12 év körüli gyerekekből álló csoportot.

A délelőtt a „Hegytetőn” ismerkedéssel és játékkal telt. A gyerekek közös programja az imádsággal kezdődött. Ez alatt sok játékos, mutogatós ének is elhangzott, hogy a gyerekek is aktívan részt vegyenek az imában. A déli harangszó után minden kiscsoport külön ebédelt, megvendégelve egymást az otthonról hozott finomságokból. Az ebéd után közös játékokra nyílt lehetőség. Amelyik csoport akart, részt vehetett sorversenyen is. Az izgalmas vetélkedő után megint komoly program kezdődött: bűnbánati liturgia és szentségimádás. Mialatt a kitett Oltáriszentség előtt együtt dicsőítettük az Urat, és följajánlottuk magunkat Neki, a háttérben gyóntató atyák szolgáltatták ki a bűnbánat szentségét, hogy megszabaduljunk lelki terheinktől. Ezekről a terhektől képtelenek is megszabadulhattunk, ugyanis a szentségimádás keretén belül az Úr elé helyeztünk. A szentségimádás végén mindenki elvette valaki másnak a követ, evvel is jelezve, hogy nemcsak magunkért, hanem egymásért is imádkozunk.

A napot szentmise zárta. A gyerekek miséjét Gábel Henrik atya tartotta, aki közben bábjátékot rögtönzött. Ezzel élvezetes tanítást adott a gyerekeknek a megbocsátásról és bocsánatkérésről. Jó volt látni, ahogy a gyerekek tátott szájjal nézik és hallgatják, ahogy időnként magukra ismernek a szereplőkben. Mindez a csoportvezetőknek is élmény volt és sok ötletet adott.

Sokszor voltam már Nagymaroson, de most először vigyáztam gyerekekre. Nem az én lelki feltöltődésem volt az első, hanem hogy a másokét segísem. Mégis, a szolgálat által én is megajándékozott lettem!

Havasi Udikó

Először
Nagymaroson

Október 7-én reggel – egyesek szerint hajnalban – Orsival összegyűjtöttük báránykáinkat Újlakon és elindultunk az ifjúsági találkozóra. A gyerekekkel, akik zömmel a lovagtáborban is részt vettek, azon gondolkodtunk, melyik programon vegyünk részt, a „Gyerekmáros” vagy a „Nagyon”. Végül a Nagy mellett döntöttünk, és ez jónak bizonyult, mivel a Gyerekmárosról is lejötték a kamaszok az előadásra, melyet Jávoroka Lajos atya tartott. A keresztyénység 2000 éve, 1000 éve és ma – ez volt a vezérfonal. Az előadást szentségimádás követte, utána felmentünk Áronék telkére, ahol birtokba vettük a házat, a szelídgesztenyefát, majd megebédeltünk. Energiánkat játékkal vezettük le, aztán leültünk beszélgetni. Az előadásban szó volt a magyar szentekről, érdekes, hogy sokan közülük fiatalon lettek szentek. Kik a szentek, és akartok-e ti is szentek lenni? – kérdeztük őket. Én szeretnék, de sosem sikerül – hangzott az egyik válasz, a másik pedig: Én nem szeretnék, mert általában rossz vagyok. Végül megegyeztünk, hogy a szentséget nem mi érdemeljük ki, ez Isten műve bennünk, szeretetének ajándéka, nekünk csak el kell ezt a szeretetet fogadnunk, és akkor lesz erőnk napról-napra felállni hibáinkból. Hallottunk egy történetet is: Egy ember beleesett egy gödörbe, jött arra a sok keleti és nem keleti bölcs, guru és egyéb szellemi vezér, mindegyiknek volt egy okos tanácsa, egyik sem volt használható. Egyszer arra ment egy másik ember, lemászott hozzá a gödörbe és azt mondta neki: Gyere állj, a vállamra és akkor ki tudsz mászni. Erről valamelyiküknek a gyónás jutott eszébe: lehet sok okosságot kitalálni a bűnök és azok elkerülése ellen, de Jézus az, aki lehajol hozzánk és megbocsát.

Délután lementünk a szentmisére, ahol nagy hatással volt a gyerekekre a sok miséző pap, a rengeteg fiatal, a közös ének, a közös ünnep. Beton püspök atya szentbeszéde – mint az hazafelé a vonaton kiderült – kamaszainknál ötös osztályzatot kapott. A vasárnapi evangéliumról, az angyali üdvözléről beszélt, sajátosan érzékeltette azt az örömet, a győzelem híreit, amit az angyal hozott. Majd Szent István országfelajánlásáról prédikált, ne higgyük, hogy az a fáradt, öreg király zsákutcák között válogatva jobb híján ajánlotta a keresztyének Istene anyjának az országot. Rómában a Szentatya sem végső kétségbeesésében, hanem örömeinek utolsó lobbanásával bízta ezt az egész szerencsétlen világot a Szűzanya szeretetére. Ehhez csatlakozva az áldás előtt mi is elmondtuk a magunk felajánló imáját.

Pestre érve a Nyugatiban közös énekekkel zártuk a találkozót, ami szintén élmény volt a tíz gyerekeknek, akik most voltak először nagymarosi ifjúsági találkozón. Mindegyikük örömmel vette tudomásul, hogy ilyen van és milyen jó, hogy van!

Havasi Gergely

Egyházközségünk rendszeres programjai

Szentmisék rendje:

hétköznap: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰
 vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 17³⁰

Az adakozókhoz

Mikor bajban voltam, segítettetek, mint ahogy nem feledkeztek meg a hajléktalanokról sem, nehéz sorsuk terhét viselő embertársaitoktól.

Most nekem nyílik alkalmam viszonzni nagylelkű adományaitokat. Ígéretemhez híven elkészítettem templomunk világítási tervét. A tervezési díjat felajánlom a plébániának, így minden adakozó testvérünknek, hogy lelkükben sose aludjon ki a szeretet lángja.

Papjaink a hit fényével világítanak lelkünkbe, én a környezetet szeretném az alkalomhoz méltóbbá tenni.

Udvardy László

Köszönet

Az Újlak Karitasz Alapítvány segélyezettjei nevében köszönetet mond az Újlaki Plébánia áldozatkész híveinek, akik 1999. évi személyi jövedelemadójuk 1%-át, 338.134 forintot az alapítvány céljaira ajánlották fel.

Az előző évben számlánkra utalt 721.370 forintot céljainknak megfelelően a szociálisan rászorult családok gondjainak enyhítésére fordítottuk. Részletezve a segélyek típusát és a ráfordított összeget: Karácsonyi: 260.135, húsvéti: 30.000, tanítási: 25.714, kórházi, ápolási: 40.000, gyógyszer: 20.000, közmű: 95.000, rendkívüli: 40.000, lelkigyakorlat: 13.460, élelmiszer: 10.937 forint.

Egyúttal megköszönjük azt a sok tárgyi adományt, élelmiszert, készpénz támogatást, melynek segítségével a hozzánk forduló problémáin sikerült enyhíteni.

Adószámunk: 18018844-1-41
 Számlaszámunk: 10200830-32315176-00000000

Udvardy László

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

Az novemberi számot szerkesztették:

Békési Mariann, Havasiné Zentai Edit, Dr. Keglevich Lászlóné, Szabó Szeverin, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Novemberi naptár

1. Sz. *Mindenszentek ünnepe*
Tanácsolt ünnep, hétköznapi miserend
  2. Cs. *Halottak napja*, az esti 6 órás szentmisét, egyházközségünk elhunyt papjaiért és híveiért ajánljuk fel, énekel a Cantilena kórus.
  4. Sz. *Borromeo Szent Károly*
  5. V. *Szent Imre herceg*
  9. Cs. Képviselőtestületi gyűlés az esti szentmise és szentségimádás után
  11. Sz. *Tours-i Szent Márton*
  12. V. Szentmise a Kecse-hegyi keresztnél du. 3 órakor
Az esti 7 órás szentmisén Máriáss Péter és barátai énekelnek, utána zenés áhítat
  13. H. *Magyar szentek és boldogok*
  19. V. *Árpádházi Szent Erzsébet*
  25. Sz. *Alexandriai Szent Katalin*
  26. V. *Krisztus Király ünnepe*
Az esti 6 órás szentmisén új katekumenjeink befogadása
- Gitáros misék a hónapban: 5-én, 19-én 19⁰⁰

Hírek, hirdetések

- ❖ Az első csütörtöki szentségimádáson a lelkiileg adoptált gyermekekért, az első szombatin papjainkért és új papi hivatásokért imádkozunk.
- ❖ A neokatekumenális közösség október 17-től katekézist indított kedd és péntek esténként 7-től templomunk oldalkápolnájában.
- ❖ Kovács Gábor atya *Kétélű kard* című könyvének új kiadása 800 Ft-os áron kapható a sekrestyében.
- ❖ Régebbi újlakiak bizonyára jól emlékeznek Varga M. Péter atyára, aki 1984-ben került el tőlünk. A közelmúltban Tokodról ismét Budapestre helyezték, jelenleg a VIII. kerületi Rezső téren lévő Magyarok Nagyasszonya templom plébánosa. Isten áldását kérjük munkájára!

Aki hallja, adja át!

Uram, tégy engem békéd eszközévé... éneklí üdén a csiksomlyói „Árvácska” gyermekkórus a Magyar Televízió 2-es csatornáján. Minden hétfőn éjjelkor kezdődik a rádióból is jól ismert gazdagréti László atya „Nikodémus órái” c. műsora. Lelkiismeretünket Isten elé vinni, s így a béke eszközévé válni segít e műsor. Miként a bibliai Nikodémus is éjjel kereste fel az Urat, a megadott telefonszámon sokan kérdezhetnek, feleletet várva súlyos problémák megoldásához. Hívó, hitetlen, kereső, síró, sokszor segíteni akaró hangok hallatszanak a telefonon át az éjszakában. Kérdések, kétségek, gyász, magány, de örömök is, meg ébredő hitek hangjai. Többek között tanúi lehettünk pl. egy 9 éves vallásos leukémiás kislány édesapja megrendítő telefonjának. Éppen hazavinni készül kislányát a kórházból, mert már nincsen remény... Az apa vallástalannak mondta magát a beszélgetés kezdetén. De az adás végén újra telefonált, megköszönve az erőt adó beszélgetést és ébredő hitét.

Van, aki az egészségére ártalmas dohányzást nem tudja abbahagyni. Bár László atya hangsúlyozta, hogy orvosi kérdésekbe nem szól bele, azért elmondta, hogy neki egy valamiért tett felajánlással – amit Isten teljesített – sikerült leszoknia a dohányzásról. Van, aki „csak” egy üdvözlégyet kér együtt elmondani a TV-n keresztül. Egy másik telefonáló keresi az Istent, de nem találja. László atya azt tanácsolja, „akkor szaladjon másik irányba, például a Biblia útján keresse!” A következő hang László atyának egy Isten-élményét szeretné hallani. „Ma egy rákos betegnek adtam fel a kenetet, aki készülődik a bevonulásra – vagy a gyógyulásra. Ránéztem az arcára, irigyeltem, ahogy az Isten felé megy. Megkentem a kezét. Tisztaéletű kis varrónő volt. Számomra hétköznapi csoda.”

Még sok-sok telefon. Budapestről, Kiskunhalasról, Angliából. Mind a szívek hangján szóló. Mindenkinek ajánlott ez a műsor. Aki hallja, adja át!

Keglevich Lászlóné